บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร 2) ปัจจัยเบื้องต้นในการผลิต (Input) ได้แก่ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในหลักสูตร คุณสมบัติของอาจารย์ในหลักสูตร และอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน 3) กระบวนการใช้หลักสูตร (Process) ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน และ 4) ด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิตในหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา จำนวน 6 คน นิสิตสาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา จำนวน 79 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นิสิต และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 จำนวน 4 ด้าน สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร และด้านโครงสร้างของหลักสูตร

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านคุณสมบัติของอาจารย์ในหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยการบริหารจัดการหลักสูตรสูงมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตในหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ส่วนด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินด้านบริบทของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร และด้านโครงสร้างของหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการประเมินและวิจัยทางการศึกษาผ่านขั้นตอนตามหลักการของการพัฒนาหลักสูตร โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการ ความจำเป็น ความสำคัญ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา นำมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ให้ตรงกับความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มุ่งพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ การกำหนดโครงสร้างและเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นสัดส่วนได้รับการวิพากษ์จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทำให้บริบทของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ได้เหมาะสมได้แก่ การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และการนำความรู้ด้านการประเมินผลและวิจัยไปใช้ในการพัฒนางาน การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรก็มีเหมาะความเหมาะสมเพราะได้กำหนดโครงสร้างไว้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ส่วนเนื้อหารายวิชาเน้นทั้งด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านการประเมินผลการศึกษาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาต่อในระดับสูงได้ ด้านเนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ ได้ และเรียงตามลำดับความยากง่าย สอดคล้องกับแนวคิดของพิสณุ ฟองศรี (2549, น. 135) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนมาจากข้อมูลพื้นฐานที่ถูกต้อง วัตถุประสงค์ของหลักสูตรต้องพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย

ด้านทักษะพิสัยและด้านจิตพิสัย อย่างสมดุลกัน การจัดกิจกรรมต่างๆสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความยืดหยุ่นได้ และสามารถประเมินผลได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา นันทะไชย และคณะ (2551) ที่ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยได้ประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และรายวิชาแต่ละกลุ่มวิชาพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และคณะ (2556) ที่ได้ทำการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม ทั้งในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย แผนการดำเนินงานของภาควิชา/สาขาวิชา และจุดแข็งและจุดอ่อน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านคุณสมบัติของอาจารย์ในหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในหลักสูตรสอดคล้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนั้นคุณสมบัติของอาจารย์ในหลักสูตรมีความเหมาะสมมากเพราะอาจารย์ในสาขามีคุณวุฒิตรง โดยมีอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโท และปริญญาตรี มีการสำเร็จหลักสูตรที่ตรงกับสาขาวิชาที่สังกัดและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์มีความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีกับนักศึกษา ส่วนอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากเพราะสาขาวิชามีห้องพักเรียนในอาคารของคณะครุศาสตร์ มีห้องปฏิบัติการที่พอเพียงกับผู้เรียน และมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนั้นแหล่งฝึกประสบการณ์ที่สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถตามหลักสูตร มีเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา และ มีสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา สอดคล้องกับแนวคิดของชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552, น. 7-8) ที่ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่าเป็นเครื่องมือที่จะนำความมุ่งหมายของการศึกษาออกไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จเปรียบเสมือนหางเสือที่จะคอยบังคับหรือกำหนดทิศทางในการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรต้องการสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างไร ก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และคณะ (2556) ได้ทำการประเมิน

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ทั้งในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก คณะสมบัติของคณาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และงบประมาณในการผลิตบัณฑิตพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก และสุชาดา นันทะไชย และคณะ (2551) ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าด้านปัจจัย สนับสนุนการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลางถึงมาก

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการใช้หลักสูตรในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยการบริหารจัดการหลักสูตรสูงมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรสาขาวิชาการประเมินและวิจัยทางการศึกษาได้ถูกนำมาใช้โดยใช้กระบวนการที่เหมาะสม โดยกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรนั้นได้มีการจัดแผนการเรียนตลอดหลักสูตรที่ชัดเจน การมีอาจารย์นิเทศก์การฝึกประสบการณ์เพียงพอกับนิสิต และการมีสถานที่ฝึกประสบการณ์เพียงพอกับจำนวนนิสิต การจัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอย่างเหมาะสม การจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความสามารถสอดคล้องกับรายวิชา และการมีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวนเพียงพอกับนิสิต ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนเน้นให้นิสิตมีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ นิสิตได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น ประมวลผลหรือวิเคราะห์ข้อมูล และนิสิตมีโอกาสได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ด้านการวัดและประเมินผล มีกระบวนการที่ผู้สอนแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลก่อนการเรียนอย่างชัดเจนมี ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน วัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา สอดคล้องกับแนวคิดของสุนีย์ ภู่พันธ์ (2546 , น.19-20) ที่กล่าวว่าหลักสูตรที่ดี ต้องมีกระบวนการใช้ทีเหมาะสม เน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียน ให้มีความเจริญงอกงามหลายๆด้าน ตลอดจนส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็กและจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างให้เด็กรู้จักแก้ปัญหาและจะต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคม หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินดำเนินชีวิต มีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน หลักสูตรที่ดีย่อมมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาเพื่อทราบ

ข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และคณะ (2556) ได้ทำการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านกระบวนการ ทั้งในภาพรวมและรายด้านซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การให้บริการสนับสนุน และการบริหารหลักสูตร พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของวิไลวรรณ วิภาจักษณกุล(2551) ได้ทำการประเมินหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลาย แต่ยังขาดความเข้าใจจึงความสำคัญของการสอนวิชาศึกษาทั่วไป การวัดผลและประเมินผล มีอาจารย์ส่วนใหญ่อธิบายวิธีการประเมินผลการเรียน ตัดเกรดทำให้นักศึกษาพึงพอใจ แต่ก็มีอาจารย์บางท่านที่ตัดเกรดแล้วนักศึกษาคิดว่าไม่มีความเหมาะสม และ ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดผู้สอน

ผลการประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตในหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ส่วนด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผลิตบัณฑิตตามหลักสูตรสาขาวิชาการประเมินและวิจัยทางการศึกษาได้เหมาะสม สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตซึ่งได้กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมนั้น หลักสูตรได้มุ่งผลิตบัณฑิตเกี่ยวกับความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีกิริยา มารยาทสำรวมทั้งกาย วาจา และใจ และมีวินัย ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กร มีความซื่อสัตย์สุจริต อาทิ ปฏิบัติตนตรงไปตรงมา ไม่เอาของของคนอื่นมาเป็นของตน ไม่พูดปด ไม่บิดเบือนข้อมูล และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานและองค์กร ด้านความรู้ บัณฑิตของหลักสูตรเป็นผู้ที่ใฝ่เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ และสามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดจนงานบรรลุผลสำเร็จ และสามารถสืบค้นและแสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านทักษะทางปัญญานั้น หลักสูตรผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถทำงานบรรลุความสำเร็จตามเวลาที่กำหนด สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในองค์กร และสามารถใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ทำให้บัณฑิตเป็นกันเองกับเพื่อนร่วมงาน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานเพื่อให้

งานสำเร็จ รับฟังความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้อื่น มีทักษะในการทำงานเป็นทีมเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นและเคารพสิทธิส่วนบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่น ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตมีความสามารถใช้เทคโนโลยีแสวงหาข้อมูลมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน มีสามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานให้เข้าใจได้ถูกต้อง และมีทักษะปฏิบัติงานด้วยโปรแกรมใช้คอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับแนวคิดของปทีป เมธาคุณวุฒิ (2545, น.45) ที่กล่าวถึงแนวคิดการประเมินแบบ CIPP MODEL ว่า การประเมินผลผลิต(Product Evaluation) เป็นการประเมินขั้นทบทวนจุดหมายเพื่อตรวจสอบผลกับจุดหมายตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา นันทะไชย และคณะ (2551) ได้ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรในด้านความสามารถและคุณลักษณะของบัณฑิต ส่วนใหญ่เห็นว่าบัณฑิตมี ความสามารถและคุณลักษณะอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และงานวิจัยของพิทยา ยาโม้ (2554) ที่ประเมินหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มีความพึงพอใจ ต่อบัณฑิตหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (นานาชาติ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยการประเมินผลหลักสูตรสาขาวิชาการประเมินและวิจัยทางการศึกษาครั้งนี้ สามารถเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติดังนี้

1. ควรปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกนักศึกษาโดยจัดให้มีการสอบแข่งขันทั้งรับตรงและระบบผ่านส่วนกลาง (Admission)

2. กระบวนการใช้หลักสูตร ควรมีการปรับเนื้อหารายวิชามีความทันสมัยเหมาะกับสถานการณ์ในปัจจุบันตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เพื่อให้การพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตให้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรกำหนดให้อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษากับนิสิตที่เกี่ยวกับการทำบัณฑิตนิพนธ์

4. ควรเสนอแนะให้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยได้จัดหาเอกสารตำราที่ทันสมัยให้นิสิตได้ค้นคว้าเพิ่มเติม

5. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นิสิตได้คิดวิเคราะห์ ตัดสิน แก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

6. ควรนิเทศอาจารย์ผู้สอนให้ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายในรายวิชาที่รับผิดชอบ

7. ควรพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะให้เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน โดยฝึกให้นิสิตระมัดระวังไม่ให้การทำงานเกิดความผิดพลาด

8. ควรเสริมสร้างให้นิสิตได้มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ทฤษฎีเพื่อสร้างองค์ความรู้ และสามารถศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาได้อย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

9. ควรพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะให้เป็นผู้ที่มีความคิดอย่างสร้างสรรค์แก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบ

10. ควรเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความไวในการรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่น

11. ควรเสริมสร้างและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้บัณฑิตสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติ สามารถทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาผลการรับผู้เรียนที่ศึกษาแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิต หรือศิลปะ-ภาษา หรือ ศิลปะ-คำนวณ ว่าประสบปัญหาในการเข้าเรียนในหลักสูตร หรือประสบความสำเร็จในการเข้าเรียนมากน้อยเพียงใด

2. ควรทำการศึกษาต่อยอดจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หรือ สอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อผลผลิตของหลักสูตร

3. หรือประเมินผลหลักสูตรสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์อื่นๆ

4. ควรศึกษาประเมินหลักสูตรสาขาวิชาที่สังกัดคณะอื่นในมหาวิทยาลัย

5. ควรมีการประยุกต์ใช้วิธีการประเมินด้วยวิธีเชิงคุณภาพและวิธีการเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรได้ลึกมากกว่าเดิม